

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 620/2023-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s.r.o., Dostojevského 3313/12, Poprad, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/41/2021 (v súčasnosti konanie Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B1-9C/41/2021) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/41/2021 (v súčasnosti konanie Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B1-9C/41/2021) **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľke **p r i z n á v a** primerané finančné zadostučinenie v sume **1 000 eur**, ktoré **je** jej Mestský súd Bratislava IV **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Mestský súd Bratislava IV **je p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **821,93 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka označená v záhlaví tohto nálezu sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 6. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v napadnutom konaní označenom v záhlaví tohto nálezu (v súčasnosti napadnuté konanie vedené mestským súdom). Sťažovateľka navrhuje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2 000 eur, ako aj náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka podala na Okresnom súde Banská Bystrica 17. mája 2021 proti Sociálnej poisťovni (ďalej aj „žalovaná“) žalobu o zaplatenie sumy 4 032 eur s príslušenstvom (konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 2Up/559/2021) z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré na strane žalovanej vzniklo z dôvodu zamietnutia žiadosti o dodatočné doplatenie invalidného dôchodkového poistenia, pričom sťažovateľka invalidné dôchodkové poistenie zaplatila na žiadosť žalovanej.
3. Žiadosť o dodatočné doplatenie invalidného dôchodkového poistenia bola zamietnutá rozhodnutím Sociálnej poisťovne Michalovce z 26. januára 2021, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne z 18. marca 2021.
4. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 2Up/559/2021 z 2. júna 2021, ktorým žalovanú zaviazal povinnosťou zaplatiť sťažovateľke sumu 4 032 eur s príslušenstvom.
5. Žalovaná podala 11. júna 2021 proti platobnému rozkazu z 2. júna 2021 odpor.
6. Okresný súd Banská Bystrica sťažovateľku 1. júla 2021 vyzval, aby sa vyjadrila k podanému odporu, prípadne navrhla pokračovanie v konaní podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).
7. Sťažovateľka na výzvu reagovala podaním z 22. júla 2021, v ktorom navrhla pokračovať v konaní o žalobe.
8. Na podklade uvedeného Okresný súd Banská Bystrica 23. júla 2021 postúpil vec sťažovateľky okresnému súdu ako súdu príslušnému na prejednanie a rozhodnutie, o čom zároveň informoval sporové strany. Dňa 27. júla 2021 bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. Viere Hadrbulcovej.
9. Okresný súd vyzval 9. marca 2023 žalovanú na vyjadrenie k stanovisku sťažovateľky a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení.
10. Žalovaná na výzvu reagovala podaním doručeným 24. marca 2023.
11. Vec sťažovateľky prešla z dôvodu prechodu výkonu súdnictva na mestský súd, ktorý 9. novembra 2023 vyzval sťažovateľku na vyjadrenie k stanovisku žalovanej doručenému

24. marca 2023 a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Sťažovateľka na výzvu reagovala podaním zo 4. decembra 2023, v ktorom požiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie z dôvodu, že rozsudkom Správneho súdu v Košiciach č. k. KE-9Sa/16/2021-39 z 25. októbra 2023 bolo rozhodnutie generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne z 18. marca 2021 zrušené a vec vrátená Sociálnej poisťovni na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vzhľadom na skutočnosť, že citovaný rozsudok Správneho súdu v Košiciach má priamy vplyv na napadnuté konanie vedené mestským súdom sťažovateľka, požiadala o predĺženie lehoty na 70 dní.

12. Uznesením ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 620/2023 z 5. decembra 2023 bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Argumentácia sťažovateľky

13. Sťažovateľka na podklade chronologického prehľadu procesných úkonov vykonaných vo veci argumentuje, že má právo na rozhodnutie v primeranej lehote. Sťažovateľka namieta, že v doterajšom priebehu konania poskytovala súdu potrebnú súčinnosť a obratom reagovala na každú požiadavku súdu, a preto nemožno pričítať na jej ťarchu negatívny podiel na tom, že konanie nebolo skončené.

14. Do dnešného dňa nebolo nariadené pojednávanie, pričom je zrejmé, že súd aj naďalej koná tak, že konanie bude zrejme mať neštandardnú dĺžku. Nečinnosťou súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže v primeranej lehote nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté, pričom súd koná s neprimeranými priet'ahmi.

III.

Vyjadrenia mestského súdu a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie mestského súdu:

15. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie na výzvu ústavného súdu zo 6. decembra 2023 k ústavnej sťažnosti reagovala predsedníčka mestského súdu prípisom sp. zn. 1SprV/552/2023 z 15. decembra 2023, ktorého súčasťou bolo vyjadrenie zákonnej sudkyne.

16. Zákonná sudkyňa v podaní identifikovala procesné úkony vykonané v napadnutom konaní, pričom v konkrétnostiach k opodstatnenosti ústavnej sťažnosti predložila argumentáciu o zamietnutí ústavnej sťažnosti ako neprípustnej z dôvodu, že sťažovateľka nevyčerpala právne prostriedky, ktoré jej priznáva zákon, keďže sa nesťažovala na priet'ahy a nepodala sťažnosť predsedovi vo veci konajúceho súdu.

III.2. Replika sťažovateľky:

17. Sťažovateľka na výzvu ústavného súdu z 3. januára 2024 na zaujatie repliky reagovala podaním z 12. januára 2024, v ktorom k tvrdeniu zákonnej sudkyne o nepodaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu namietla, že 21. septembra 2023 podala na mestskom súde sťažnosť, pričom 6. októbra 2023 bolo doručené oznámenie o prešetrení sťažnosti, v ktorom predsedníčka mestského súdu konštatovala dôvodnosť sťažnosti na postup súdu pre spôsobené priet'ahy.

18. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka zotrvala na dôvodnosti ústavnej sťažnosti, ktorej navrhla vyhovieť.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

19. Ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní mestského súdu a sťažovateľky, berúc do úvahy skutočnosti vyplývajúce z predmetného spisu vzťahujúceho sa na napadnuté konanie, dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

20. Sťažovateľka podstatnou časťou argumentácie tvrdí, že zo strany okresného súdu, eventuálne mestského súdu došlo k vzniku zbytočných prietahov. Predmetom konania pred ústavným súdom je preto posúdenie, či postupom okresného súdu, eventuálne mestského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

21. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

22. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

23. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (m. m. II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník (strana sporu) obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 CSP.

24. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka

súdneho konania (resp. strany v spore) a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

25. Predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o vydaní bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo z dôvodu zamietnutia žiadosti o dodatočné doplatenie invalidného dôchodkového poistenia zo strany žalovanej, pričom poistné bolo sťažovateľkou uhradené. Ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o vydaní bezdôvodného obohatenia tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, preto ju nemožno označiť bez ďalšieho za právne zložitú. Okrem toho žaloba dosiaľ nebola vecne prejednaná, čo je nevyhnutné pre možné konštatovanie jej skutkovej zložitosti.

26. Z hľadiska významu veci pre sťažovateľku ústavný súd zdôrazňuje, že bezdôvodné obohatenie, ktorého vyplatenia sa sťažovateľka domáha, malo podľa sťažovateľky vzniknúť uhradením sumy 4 032 eur na účet žalovanej pred samotným rozhodnutím o žiadosti sťažovateľky o dodatočné doplatenie invalidného dôchodkového poistenia, a to na žiadosť samotnej žalovanej, pričom uhradenú sumu žalovaná odmietla vrátiť. S prihliadnutím na uvedené je predmet konania nepriamo previazaný s nárokom na vyplácanie invalidného dôchodku ako dávky vyplácanej z invalidného poistenia, ktorého účelom je zabezpečiť poistencovi príjem v prípade poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť z dôvodu dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu. Na uvedenú skutočnosť previazanosti predmetu napadnutého konania s nárokom, ktorý bol predmetom rozhodovania žalovanej, ktorá odôvodňuje osobitný prístup pri urýchlennom prejednaní veci, preto ústavný súd prihliadol pri rozhodovaní o sume primeraného finančného zadost'učinenia.

27. Správanie sťažovateľky ako sporovej strany je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priesťahom. Ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by naznačovali, že sťažovateľka sa významnejšou mierou pričinila o predĺženie konania. Práve naopak, bez meškania reagovala na výzvy adresované jej zo strany okresného súdu, resp. mestského súdu.

28. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priesťahom, bol postup okresného súdu, eventuálne mestského súdu. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej zbytočné priesťahy v konaní môžu byť zapríčinené nečinnosťou všeobecného súdu, teda takým konaním, ktoré nevedie k odstráneniu právnej neistoty (m. m. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

29. Z priebehu napadnutého konania popísaného v časti I tohto nálezu vyplýva, že okresnému súdu bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie v júli 2021, pričom prvý jednoduchý úkon adresovaný žalovanej na vyjadrenie urobil okresný súd až v marci 2023, t. j. po roku a ôsmich mesiacoch. Žiadny iný úkon okresný súd až do prechodu výkonu súdnictva na mestský súd (jún 2023) už nevykonal, takže ústavný súd identifikoval v napadnutom konaní vedenom okresným súdom obdobie nečinnosti trvajúce takmer 2 roky.

30. V postupe mestského súdu, ktorý vo veci koná od júna 2023 z dôvodu prechodu výkonu súdnictva, ústavný súd neidentifikoval nečinnosť, ktorá by dosahovala intenzitu umožňujúcu vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

31. Obranu zákonnej sudkyne, ktorej podstatou je poukaz na nevyčerpanie opravných prostriedkov, nemôže ústavný súd akceptovať. Ústavný súd v tomto kontexte poukazuje predovšetkým na relevantnú judikatúru ESĽP [rozsudky ESĽP vo veciach Ištván a Ištvánová proti Slovenskej republike z 12. 6. 2012, Komanický (č. 6) proti Slovenskej republike z 12. 6. 2012, Bednár proti Slovenskej republike z 8. 10. 2013, Klinovská proti Slovenskej republike z 8. 10. 2013, Csákó proti Slovenskej republike z 25. 6. 2013, Sika (č. 7) proti Slovenskej republike z 25. 6. 2013, Untermayer proti Slovenskej republike z 9. 7. 2013], z ktorej vyplýva záver, že sťažnosť predsedovi všeobecného súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení zákonov v znení neskorších predpisov nemožno považovať za efektívny právny prostriedok nápravy porušenia práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. IV. ÚS 594/2020). Nepodanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu preto nebránilo ústavnému súdu sa ústavnou sťažnosťou vo veci namietaného porušenia práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru meritórne zaoberať (m. m. I. ÚS 194/2019). Okrem už uvedeného ústavný súd akcentuje aj skutočnosť, že právo strany v spore na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je previazané s povinnosťou, nie oprávnením príslušného všeobecného súdu a v konkrétnej veci konajúceho sudcu zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa strana sporu obrátila na všeobecný súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie (m. m. IV. ÚS 342/2020).

32. S prihliadnutím na už uvádzané skutočnosti, berúc do úvahy ničím neodôvodnenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu, ktorá predstavuje obdobie 2 rokov, ústavný súd konštatuje, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto vyslovil porušenie práv sťažovateľky zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že k porušeniu označených práv zaručených ústavou a dohovorom došlo v období pred prechodom výkonu súdnictva na mestský súd (bod 1 výroku tohto nálezu).

33. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

34. S ohľadom na absenciu návrhu na uloženie príkazu okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, poukazujúc pritom na viazanosť ústavného súdu rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 neustanovuje inak (§ 45 zákona o ústavnom súde), ústavný súd príkaz neuložil (m. m. I. ÚS 241/2023).

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

35. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

36. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

37. Sťažovateľka sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2 000 eur z dôvodov uvedených v časti II tohto nálezu.

38. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

39. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä ničím neodôvodnenú nečinnosť okresného súdu, povahu a rozsah práv sťažovateľky, ktoré boli porušené, predmet konania, ako aj jeho význam pre sťažovateľku (bod 26 tohto nálezu), ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade je spravodlivé a konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci primerané priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 000 eur (bod 2 výroku tohto nálezu).

40. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd ústavnej sťažnosti v časti požadovanej sumy primeraného finančného zadosťučinenia prevyšujúcej sumu 1 000 eur nevyhovet tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto nálezu.

41. S prihliadnutím na uvedené preto ústavný súd rozhodol vo veci priznania primeraného finančného zadosťučinenia tak, ako to je uvedené v bodoch 2 a 4 výroku tohto nálezu.

VI.

Trovy konania

42. Sťažovateľka si uplatnila náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním právnu zástupkyňou.

43. Ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov konania v sume 821,93 eur v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie ústavnej sťažnosti a repliky) podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky. Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2023 v sume 208,67 eur a za rok 2024 v sume 228,83 eur (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2023 v sume 12,52 eur a za rok 2024 v sume 13,73 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Celková suma náhrady trov konania tak predstavuje po jej navýšení o daň z pridanej hodnoty (právna zástupkyňa je jej platcom) sumu 821,93 eur. Vzhľadom na uvedené ústavný súd vo veci náhrady trov konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto nálezu. Priznanú náhradu trov konania je mestský súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

VII.

44. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2024

Libor Duľa
predseda senátu